

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 16C/39/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417202880
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2017:4417202880.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou JUDr. Máriou Nagyovou, v spore žalobkyne: H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., H. rad č. XX, proti žalovanému: A. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., o zaplatenie X.XXX,-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 5.000 eur, s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 01.01.2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd n e p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť Okresnému súdu Nové Zámky súdny poplatok za žalobu vo výške 300 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 17.02.2017 domáhala voči žalovanému vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 5.000 eur s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 01.01.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania, titulom zmluvy o pôžičke.

2. Súd pojednával v neprítomnosti žalovaného podľa § 180 CSP. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 01.08.2017 podľa § 116 ods. 2 CSP. Žalovaný má doručenie predvolania vykázané dňa 22.08.2017 podľa § 106 ods. 3 CSP.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením predložených listinných dôkazov: potvrdenie zo dňa 02.10.2016, ktorým žalovaný potvrdil, že mu žalobkyňa v mesiaci júl požičala sumu 6.000 eur, z ktorej jej vrátil 1.000 eur, a zvyšnú časť 5.000 eur jej vráti do konca decembra 2016, listinný dôkaz z peňažného ústavu SLSP zo dňa 30.09.2016, ohľadne vrátenia sumy 1000 eur, predžalobná výzva zo dňa 20.01.2017, listinné dôkazy z I. úradu W. o nedoručení zásielky žalovanému a zistil tento skutkový a právny stav:

4. A. so žalovaným uzavreli v mesiaci júl XXXX ústnu zmluvu o pôžičke, v zmysle ktorej žalobkyňa požičala žalovanému 6.000 eur s tým, že jej pôžičku vráti do konca decembra 2016. Dňa 30.09.2016 jej žalovaný vrátil časť požičanej sumy vo výške 1.000 eur. Skutočnosť, že došlo k uzatvoreniu pôžičky a prevzatíu finančných prostriedkov žalovaný potvrdil dňa 02.10.2016 potvrdením, v ktorom uviedol, že potvrdzuje, že žalobkyňa mu v mesiaci júl 2016 požičala sumu vo výške 6.000 eur, z ktorej jej do dnešného dňa vrátil 1.000 eur a zvyšnú časť 5.000 eur jej podľa ich vzájomnej dohody vráti do konca mesiaca december 2016.

5. Žalobkyňa vo svojej výpovedi potvrdila, že žalovaného poznala dlhšiu dobu, bližší vzťah mali od apríla 2016, navštevovali sa a v tomto roku mu požičala i finančné prostriedky vo výške 6.000 eur, ktoré mu odovzdala u neho doma v 500 eurových bankovkách. Dohodli sa na tom, že pôžičku jej žalovaný vráti do konca r. 2016 tak, ako to vyplýva z potvrdenia žalovaného. V septembri 2016 jej vrátil 1.000 eur v zmysle predložených listinných dôkazov na jej účet. Od tohto obdobia jej už prestal dvíhať telefón, nevedela sa s ním skontaktovať a ani raz ho nestretla. Žalovaný sa zatajoval, že nie je doma a preto za ním vycestovala do V., kde ho počkala pred jeho bytom, kde býval v podnájme a podpísal potvrdenie. Od 02.10. 2016 sa jej s ním už nepodarilo skontaktovať. Následne zistila, že už v V. nebýva a preto mu zasielala i predžalobnú výzvu na adresu trvalého pobytu cestou obecného úradu W.. Na žalovaného podala i trestné oznámenie v tejto veci, bola vypočutá v marci 2017 a vyšetrovateľ jej povedal, že asi pred 2 dňami bol vypočutý i žalovaný, ktorý sľuboval, že jej peniaze určite vráti, nepopieral pôžičku. Trestné konanie bolo zastavené.

6. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

7. Podstatnou náležitosťou zmluvy o pôžičke v zmysle § 657 OZ pre uzatvorenie ktorej sa nevyžaduje písomná forma je označenie zmluvných strán a určenie predmetu pôžičky, pričom z obsahu zmluvy musí vyplývať povinnosť dlžníka vrátiť vec toho istého druhu, napr. peniaze. Ku vzniku zmluvy o pôžičke sa vyžaduje aj odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi, keďže zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom.

Odovzdanie predmetu pôžičky sa môže uskutočniť aj bezhotovostným spôsobom napr. poukazom na bežný účet dlžníka, postačuje však aj odovzdanie krátkou cestou z ruky do ruky (traditio brevi manu). Ak je v zmluve dohodnutá doba vrátenia pôžičky, je dlžník povinný vrátiť vec najneskôr v dohodnutej dobe.

8. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Súd mal jednoznačne preukázané, že žalobkyňa so žalovaným uzavreli ústnu zmluvu o pôžičke v mesiaci júl 2016, v zmysle ktorej žalobkyňa odovzdala žalovanému pôžičku vo výške 6.000 eur v jeho prenajatom byte v 500 eurových bankovkách, čím došlo k reálnemu odovzdaniu finančných prostriedkov. Žalovaný sa zaviazal pôžičku vrátiť do decembra 2016. Žalovaný vrátil žalobkyni dňa 30.09.2016 na jej účet v peňažnom ústave Slovenská sporiteľňa, a. s. vkladom v hotovosti vo výške 1.000 eur, čo mal súd preukázané z listinného dôkazu (na č. I. 25). Žalovaný uznal prevzatie pôžičky vo výške 6.000 eur potvrdením zo dňa 02.10.2016 s tým, že zvyšnú časť pôžičky vo výške 5.000 eur vráti do decembra 2016. Žalovaný na výzvy žalobkyne nijakým spôsobom nereagoval. Súd mal za to, že žalobkyňa preukázala dôvodnosť žaloby predloženými listinnými dôkazmi, z ktorých mal súd preukázané, že došlo k reálnemu odovzdaniu pôžičky a uvedené skutočnosti žalovaný uznal a nepoprel tak, ako to vyplýva z predloženého potvrdenia podpísaného žalovaným zo dňa 02.10.2016 za okolností, ktoré bližšie uviedla žalobkyňa a nikým rozporované neboli. Vzhľadom na to, že sa jedná o peňažné plnenie, súd priznal žalobkyni i príslušenstvo pohľadávky a to úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na nariadenie Vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení noviel s tým, že žalovaný je v omeškaní od nasledujúceho dňa, kedy sa strany sporu dohodli na vrátení žalovanej pohľadávky, t. j. od 01.01.2017. Z týchto dôvodov s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 5.000 eur, čo predstavuje zostatok pôžičky v zmysle ústnej zmluvy o pôžičke vzhľadom i na predložené prehlásenie žalovaného.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP avšak procesne úspešnej strane sporu, t. j. žalobkyni súd nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobkyňa vyslovene uviedla, že si trovy konania neuplatňuje.

10. Podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov súd zaviazal žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu, pretože súd priznal žalobkyni oslobodenie od súdnych poplatkov Uznesením č. k. 16C/39/2017-19 zo dňa 03.03.2017 podľa § 254 ods. 1 CSP. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku podľa položky 1a/ Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 300 eur, čo predstavuje 6% zo žalovanej pohľadávky.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.